

Arrest

nr. 188 673 van 20 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 12 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. POKORNY en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 1 augustus 2014 een eerste asielaanvraag in. Deze asielaanvraag werd afgesloten door de Raad met arrest nr. 164 348 van 18 maart 2016 met de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit arrest is gemotiveerd als volgt:

“3.2.3. In de bestreden beslissing wordt gesteld en gemotiveerd dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij vervolging moet vrezen omwille van het feit dat hij volgeling is van de Pinkstergemeenschap. Verzoeker betwist dit onderdeel van de bestreden beslissing niet. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

3.2.4. Ter weerlegging van de bestreden beslissing verwijst verzoeker naar twee persberichten die afkomstig zijn van de European Peoples Party (EPP). Verweerder merkt hierover ter terechtzitting op

dat de UNM, de Georgische politieke partij tot dewelke verzoeker behoort, lid is van de EPP. Dit wordt door verzoeker ter terechtzitting beaamd.

Deze informatie omtrent enerzijds de arrestatie van Gigi Ugulava en anderzijds een algemeen bericht inzake het optreden van de Georgische autoriteiten kan niet worden aangenomen om de bestreden motivering afdoende te weerleggen. Hetzelfde geldt voor de stukken 2, 5 en 6 die gevoegd zijn bij het verzoekschrift: ook hier betreft het algemene landeninformatie inzake Georgië die geen betrekking heeft op verzoeker.

Inzake de bijgebrachte convocatie aangaande een strafklacht met nummer 074270514801 stelt de bestreden beslissing:

“Ter ondersteuning van uw aanvraag legt u een convocatie dd. 21/07/2014 van het parket voor waaruit volgens u blijkt dat u er zich op 23/07/2014 diende aan te bieden in de hoedanigheid van getuige. U verklaart (CGVS p. 4-5) dat u zich niet aanbood omdat u vreesde er verplicht te worden valse informatie te geven over de voormalige viceminister van buitenlandse zaken Levan D. zodat het huidige regime hem kon gerechtelijk vervolgen. Uit deze convocatie blijkt dat u door het parket werd opgeroepen in het kader van een onderzoek in de strafzaak met nummer 074270514801.

U heeft echter geen idee wat de inhoud van deze strafzaak is en heeft niks ondernomen om hierover meer te weten te komen omdat u daartoe geen tijd had en het land diende te ontvluchten. Sinds u in België bent heeft u evenmin enige poging ondernomen om meer te weten te komen over deze zaak waarin u werd opgeroepen als getuige. U stelt dat u geen contact wil met de Georgische autoriteiten, dat u uw sociale media (e-mail, skype, facebook) heeft geannuleerd, dat u ze niet wil laten weten waar u bent, en dat u hier andere zaken wil studeren. Gevraagd of u toch niet iets kan doen om meer informatie over deze zaak te bekomen antwoordt u ontkennend, stelt u dat u geen contacten heeft met mensen in Georgië en vraagt u zich af wie u daarmee zou helpen in België. (CGVS p. 10-11) Uit uw verklaringen (CGVS p. 7) blijkt nochtans dat u zelf een jurist van opleiding bent en veel vrienden heeft die advocaat zijn in Georgië. U stelt dat u hen kan contacteren maar u vindt dit gevaarlijk voor u omdat de autoriteiten zo zullen te weten komen waar u bent aangezien ze de telefoons af luisteren, hetgeen een blote bewering is die op generlei wijze met concrete, objectieve informatie wordt gestaafd. Ook moet erop gewezen worden dat er voldoende andere communicatiemiddelen voorhanden zijn om contact op te nemen met het thuisfront, zoals onder meer het internet of een eenvoudige briefwisseling, hetzij rechtstreeks, hetzij via derden. Kort hierna stelt u dat indien u ze opbelt of informatie probeert in te winnen u misschien anderen problemen zal bezorgen en denk u dat ze afstand zullen bewaren, hetgeen wederom louter veronderstellingen zijn. Nog omtrent uw vrienden en collega's stelt u (CGVS p. 2-3) ze sinds uw komst in België niet gecontacteerd te hebben omdat u het “stil” houdt en hier een leven wil opbouwen. Omtrent uw vader en zus die op uw verblijfadres in Tbilisi wonen verklaart u dat sinds u in België bent geen contact heeft gehad met hen, u denkt dat dit gevaarlijk is en vindt het beter om “trager” te werk te gaan. Gevraagd of er na uw vertrek uit Georgië nog convocaties op uw naam zijn toegekomen stelt u (CGVS p. 11) aanvankelijk uitdrukkelijk nee. Gevraagd hoe u dit weet stelt u uiteindelijk dit niet te weten. In alle redelijkheid kan echter worden verwacht dat u zich op zijn minst informeert naar de stand van zaken en geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van uw persoonlijke problemen. Uw houding duidt op een gebrek aan interesse dat niet in overeenstemming kan worden gebracht met de door u verklaarde vervolgingsvrees.”

Verzoeker verwijst andermaal naar deze strafklacht maar brengt geen concrete informatie bij. Verzoeker kan nog altijd niet nader duiden waarop deze strafklacht betrekking heeft. Evenmin toont hij aan concrete stappen te hebben ondernomen om zich over deze strafklacht te informeren. Van verzoeker kan verwacht worden dat hij zich informeert naar de evolutie van problemen teneinde zijn vrees voor vervolging in te schatten en te actualiseren. De loutere verwijzing naar deze klacht is dan ook niet voldoende om de motivering dienaangaande te weerleggen.

De bestreden beslissing stelt inzake het mogelijk ondervragen van verzoeker en maatregelen om zichzelf te beschermen:

“Er moet opgemerkt worden dat gelet op de hierboven vermelde informatie dat bepaalde overheidspersonen van het Saakashvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie gerechtelijk worden vervolgd, de initiatieven van de huidige Georgische overheid om u op te roepen als getuige tot de normale rechtsgang behoren. Gelet op uw profiel, m.n. een lid van UNM die onder een vice-minister van buitenlandse zaken van UNM-strekking heeft gewerkt, is het immers aannemelijk dat de autoriteiten u bv. wensen te bevragen over eventuele ongeregelde zaken die u in de uitoefening van uw werk voor het ministerie van buitenlandse zaken zou hebben vastgesteld. U verklaart (CGVS p. 4-5) dat u er inderdaad bevraagd zou worden over Levan D., de voormalige vice-minister van buitenlandse zaken ten tijde van het Saakashvili-regime maar vreest dat u er onder druk zal worden gezet om een valse getuigenis tegen hem af te leggen.

U baseert deze vrees op de problemen die u heeft gekend, m.n. (CGVS p. 5-6, 12-13) dat u begin 2014 door de huidige vice-minister van buitenlandse zaken onder druk werd gezet om een valse getuigenis af

te leggen over diens voorhanger die net zoals u een lid is van UNM, dat toen u weigerde u in april 2014 werd ontvoerd en mishandeld, dat u in mei 2014 onterecht werd ontslagen op de Georgische ambassade in Zuid-Afrika, en dat u ook in juni 2014 werd aangevallen door onbekenden. Omtrent deze voorvallen legt u echter geen begin van bewijs voor zodat deze gelet op de hierboven aangehaalde informatie zo maar niet voor waar kunnen worden aangenomen. Voorts vertoont u een opvallend gebrek aan daadkracht om uw problemen in Georgië aan te kaarten - en aldus hiervan bewijsvoerende stukken voor te leggen - en legt u hieromtrent incoherente en weinig aannemelijke verklaringen af.

Zo stelt u (CGVS p. 8) dat u in Georgië geen bescherming heeft gezocht bij de bevoegde autoriteiten omdat uw belagers voor de huidige overheid werken. Buiten de pastoor van uw kerk heeft u echter aan geen andere persoon, of aan een bepaalde instantie zoals bv. een NGO of mensenrechtenorganisatie, hiervan melding gemaakt, meer nog u heeft zich zelfs niet geïnformeerd waar u te rade zou kunnen gaan. Verder heeft u noch Levan D., de voormalige vice-minister van UNM, noch iemand anders van UNM ingelicht over uw problemen (CGVS p. 16). Uw motivering hiertoe weet niet te overtuigen.

U stelt m.b.t. Levan dat u uit principe geen contact met hem wou. Gevraagd naar de reden stelt u dat er misschien veel controles zijn en ze hem misschien volgden, hetgeen louter veronderstellingen zijn. Gevraagd waarom u de UNM-partij niet contacteerde stelt u dat u daar de kans niet toe had en vraagt u zich verder af hoe ze u konden helpen aangezien ze een minderheid vormen in het parlement. U beaamt echter dat de UNM-partij wel degelijk interesse zou gehad hebben in de informatie die u bezat en in de problemen die u kende. Gevraagd waarom u aldus de partij niet inlichtte stelt u geen bewijs te hebben dat u zo werd lastig gevallen, dat u dit wel wou maar dat u problemen kende. Toen u werd voorgelegd dat het niet bezitten van bewijzen toch geen reden is om UNM niet op de hoogte te brengen, beaamt u dit maar stelt u dat ze geen macht meer hebben, dat u hun steun in de rechtbank nodig heeft, dat je moet klaar zijn en dan pas stappen kan ondernemen. U besluit met de melding dat u weinig tijd had, dat u was geslagen en hierna uw vlucht regelde, en dat u geen tijd had om documenten te halen van uw werk of om naar UNM te gaan, dat u dit wel wou maar de kans hiertoe niet had. Het is dan ook merkwaardig aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u daar de intentie toe had dat sinds u in België bent (CGVS p. 2, 11) u noch Levan noch de UNM-partij heeft gecontacteerd om hen op de hoogte te brengen van uw problemen en de poging van het heersende regime om een voornaam lid van UNM o.b.v. valse beschuldigingen te vervolgen. De hierboven vastgestelde volatiele verklaringen en nalatige handelingen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas."

Verzoekers herhaling van zijn verklaringen is niet dienstig ter weerlegging van voormelde motivering. De vaststelling dat verzoeker Levan D. noch zijn partij UNM inlichtte omtrent (i) hetgeen hem werd aangewreven en beweerdelijk overkwam in Zuid-Afrika (ii) de vraag naar het afleggen van een valse getuigenis ten aanzien van Levan D., ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Van verzoeker, die zich het profiel aanmeet van een trouw UNM-militant, kan verwacht worden dat hij deze partij of de onterecht beschuldigde persoon inlicht(te) over hetgeen hem beweerdelijk overkwam omwille van zijn UNM-loyaliteit.

Voormelde vaststellingen volstaan binnen het kader van de devolutieve werking van het beroep om het asielrelaas van verzoeker geloofwaardigheid te ontfangen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.5. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker geen ander argument dan wat hij laat gelden in het kader van de vluchtelingenstatus.

In acht genomen hetgeen voorafgaat toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet."

Het tegen voormeld arrest ingediende cassatieberoep werd door de Raad van State ontoelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 11 983 van 2 juni 2016.

1.2. Op 25 april 2017 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.3. Op 31 mei 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing, die verzoeker op 31 mei 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 25/04/2017

Overdracht CGVS: 10/05/2017

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6/2, derde lid van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat binnen een korte termijn een beslissing moet genomen worden.

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine afkomstig uit Tbilisi. Op 1 augustus 2014 vroeg u voor de eerste maal asiel aan in België. U haalde daarbij twee vervolgingsmotieven aan: enerzijds zou u door de vice-minister van buitenlandse zaken Giogri Khelani (aangesteld onder het huidige bewind van Georgian Dream) onder druk gezet zijn om valse informatie te geven over de voormalige vice-minister van buitenlandse zaken Levan Davituliani die lid is van UNM (net als u), en anderzijds zou u omwille van uw lidmaatschap van de Pinkstergemeenschap (Pentecostal Protestant of "50'ers") vervolgd worden door de Georgische autoriteiten. Op 30 september 2015 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 18 maart 2016 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, en het beroep dat u daartegen aanhangig maakte bij de Raad van State werd op 2 juni 2016 verworpen. Op 24 april 2017 werd u na een administratieve controle door de Belgische politiediensten betrapt op illegaal verblijf op Belgisch grondgebied, waarop u naar het gesloten centrum van Vottem werd overgeplaatst. Daags nadien, op 25 april 2017, diende u van daar uit een nieuwe, tweede asielaanvraag in. In het kader van deze aanvraag herhaalt u dat u door de Georgische autoriteiten vervolgd wordt omwille van politieke redenen (zo lopen er strafzaken tegen u in Georgië) en u verklaart dat u van een intussen overleden (volgens u vermoorde) vriend L. S. een aantal documenten heeft kunnen bemachtigen omtrent uw problemen. Uw grootvader overleed in augustus 2016 in Georgië; volgens u is dat een gevolg van de shock van uw problemen. Ook zouden de eigendommen van uw oom en tante door de bank in beslag zijn genomen en zouden ze vervolgd worden bij elke mogelijkheid. Ter ondersteuning van uw huidige aanvraag legt u de volgende documenten neer: een kopie van een brief van de hoofdaanklager van Georgië, een kopie van een brief van uw ontslagbrief, een kopie van een brief van uw vriend L., een uittreksel van de webpagina van de Tbilisi City Court, een kopie van een brief van Standard Bank South Africa, een kopie van een factuur van Standard Bank South Africa, kopieën van een aantal brieven van en naar de Georgische ambassade in Zuid-Afrika en een kopie van een factuur van het bedrijf Mweb in Zuid-Afrika.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Het beroep dat u daartegen aanhangig maakte bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

In het kader van uw huidige aanvraag verklaart u dat u van een vriend (ene L. S. die ondertussen zelfmoord pleegde, maar waarvan u denkt dat de Georgische speciale diensten er iets mee te maken hebben) de informatie kreeg dat er een strafzaak tegen u loopt – het was ook L. die u documenten hieromtrent doorstuurde (zie verder). U zegt dat dit uiteraard te maken heeft met wat u had verklaard tijdens uw vorige aanvraag, meer bepaald dat uw strafrechtelijke vervolging politieke motieven heeft (schriftelijke meervoudige aanvraag 25.04.2017 vraag 1.1-1.3). Welnu, er kan worden vastgesteld dat deze verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas

dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, waarbij moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd (zo werd gesteld dat uw onwetendheid over essentiële elementen van uw asielaanvraag, uw manifest gebrek aan interesse in de nasleep van de door u ingeroepen feiten, en uw incoherente verklaringen, niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees relativeert, maar eveneens de geloofwaardigheid ervan ernstig in het gedrang brengt). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Volgens deze info won de Georgian Dream-coalitie op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurde. Sinds deze verkiezingen in 2012 begon een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de positieve evolutie op dit vlak. Eveneens werd beloofd dat misdrijven begaan door de vroegere autoriteiten zouden onderzocht worden, wat sinds 2012 leidde tot enkele duizenden klachten van personen die zich slachtoffer achtten van schendingen door het vorige UNM-regime. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvilieregime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Hoewel de UNM zelf van oordeel is dat de gerechtelijke vervolgingen ingegeven zijn vanuit politieke motieven, wordt deze mening door de meeste waarnemers niet gedeeld. Niettemin werden in bepaalde gevallen wel tekortkomingen in de rechtsgang vastgesteld, waardoor de rechten inzake een eerlijk proces niet volledig gerespecteerd werden. Dergelijke tekortkomingen in de rechtsgang werden voornamelijk bij high-profile zaken vastgesteld, en daarnaast in enkele zaken tegen overheidsfunctionarissen van lagere rang. Daartegenover staat de vaststelling van een grotere onafhankelijkheid van de rechters sinds 2012, de vaststelling dat veroordelingen, gezien er onder het vroegere UNM-regime effectief misdrijven werden gepleegd, ook gerechtvaardigd kunnen zijn, en de vaststelling dat er evenzeer vrijspraken zijn in rechtszaken tegen voormalige overheidsfunctionarissen, zowel in high-profile zaken als in andere. In hoeverre een persoon die onder het vorige UNM-regime een positie bij de overheid bekleedde (zoals u, een voormalig werknemer van de Georgische ambassade in Zuid-Afrika, schriftelijke meervoudige aanvraag 25.04.2017 vraag 2.1-2.7 + bevindingen in 1ste AA), bloot staat aan gerechtelijke vervolging en in hoeverre, desgevallend, deze gerechtelijke vervolging beschouwd kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. Zoals reeds omstandig aangetoond tijdens uw eerste asielaanvraag, bent u er echter niet in geslaagd aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Door het louter afleggen van bijkomende verklaringen die hiervan volledig in het verlengde liggen, slaagt u daar opnieuw niet in.

Daarnaast haalt u in onderhavige asielaanvraag een aantal feiten aan die volgens u het gevolg zouden zijn van uw eigen problemen. In casu gaat het om de vermeende (zelf)moord op uw vriend L. S. in december 2015, het overlijden van uw grootvader in augustus 2016 en de inbeslagname door de bank van de eigendommen van uw oom en tante (schriftelijke meervoudige aanvraag 25.04.2017 vraag 1.3, 3.1, 4.2). Welnu, aangezien uw eigen problemen niet geloofwaardig werden geacht (zoals hierboven reeds omschreven en ook reeds tijdens uw vorige asielaanvraag), kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering als zouden de door u aangehaalde feiten daarvan het gevolg zijn.

In het kader van uw huidige, tweede asielaanvraag legt u een aantal documenten neer waarmee u wil bewijzen dat de beschuldiging tegen u vals is en dat het om chantage, bedreiging en vervolging op politieke gronden gaat (schriftelijke meervoudige aanvraag 25.04.2017 vraag 3.1-3.2). Echter, ook deze vormen geen elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk zouden vergroten.

Een aantal documenten en brieven van een bank in Zuid-Afrika en brieven van en naar de Georgische ambassade in Zuid-Afrika (documenten 5-10) kunnen dan wel uw betrokkenheid bij deze ambassade in dat land aantonen; uw carrière als dusdanig werd door het CGVS nooit betwist (zoals ook vermeld werd in de beslissing van uw vorige asielaanvraag). In uw verklaringen verwijst u ook naar een heel aantal documenten waaruit zou moeten blijken dat u op de ambassade geen volmacht had over de financiële transacties en waarmee u wil aantonen dat uw (hoger geplaatste) collega's op de ambassade hun macht misbruikten (schriftelijke meervoudige aanvraag 25.04.2017 vraag 3.1, 5.1).

Echter, deze stukken ontbreken in het administratief dossier van uw huidige asielaanvraag. Wat er ook van zij, in uw vorige asielaanvraag werd reeds opgemerkt dat bepaalde overheidspersonen van

het Saakashvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie gerechtelijk werden vervolgd en dat de initiatieven van de huidige Georgische overheid om u eventueel op te roepen als getuige tot de normale rechtsgang behoren. Gelet op uw profiel (m.n. een lid van UNM die onder een vice-Minister van Buitenlandse Zaken van UNM-strekking heeft gewerkt), is het immers aannemelijk dat de autoriteiten u eventueel wensen te bevragen over eventuele ongeregelde zaken die u in de uitoefening van uw werk voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken zou hebben kunnen vaststellen (zie beslissing 1ste AA). Uw loutere verwijzingen naar documenten over eventueel machtsmisbruik van andere personen op de ambassade in Zuid-Afrika zijn dus niet van die aard dat ze een ander licht zouden werpen op de analyse inzake uw eigen, persoonlijke asielrelaas zoals uiteengezet in uw vorige asielaanvraag.

Uit de brief van uw vriend L. S., waarin hij u waarschuwt voor gevaar dat u boven het hoofd zou hangen (document 4), kan op geen enkele manier worden afgeleid dat dit document effectief van deze persoon afkomstig is, in de periode en onder de omstandigheden die u beschrijft. In ieder geval betreft dit een louter persoonlijk schrijven van een persoon uit uw dichte vriendenkring (hij was het immers die u, dankzij zijn technische kennis, nog documenten in verband met uw zaak zou hebben doorgestuurd), dat met andere woorden een zeer subjectief karakter heeft en waarvan de inhoud op geen enkele objectieve manier ondersteund wordt.

Daarnaast legt u een aantal documenten neer in verband met de gerechtelijke zaak die men tegen u heeft aangespannen (brief van hoofdaanklager van Georgië, brief van Ministerie van Buitenlandse Zaken, uittreksel van de website van Tbilisi City Court; documenten 1-3 + schriftelijke meervoudige aanvraag 25.04.2017 vraag 5.1). Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven en ook al tijdens uw vorige asielaanvraag aangetoond, is dit in casu niet het geval. Zodoende kunnen ernstige vragen gesteld worden bij uw beweringen dat deze zaak (en uw ontslag op de Georgische ambassade in Zuid-Afrika) het gevolg is van een politieke afrekening tegen u omwille van uw betrokkenheid bij de politieke partij UNM (zie verklaringen 1ste AA). Bijkomend opmerkelijk is dat u verklaart dat u deze documentatie al in uw bezit zou hebben sinds december 2015 (schriftelijke meervoudige aanvraag 25.04.2017 vraag 3.1). Indien de strafzaak tegen u werkelijk vals zou zijn en een politieke afrekening zou betreffen en deze documenten 'een bewijs zouden zijn om uw onschuld te bewijzen' (zoals u het zelf zegt), rijst meteen de vraag waarom u deze documenten nu pas voorlegt aan de Belgische asieldiensten en niet eerder (bijvoorbeeld tijdens de beroepsprocedure van uw vorige aanvraag die reeds lopende was op het moment u deze documenten zou ontvangen hebben). Het feit dat u nagelaten heeft dit te doen, plaatst andermaal ernstige kanttekeningen bij uw verklaringen dat de zaak tegen u vals zou zijn en opgezet spel zou betreffen.

De richtlijnen uitgaande van het Georgische Ministerie van Buitenlandse Zaken in verband met het aanwenden en besteden van financiële en andere middelen op diplomatieke posten (document 11), zijn louter algemeen van aard en bevatten geen informatie wat betreft de persoonlijke problemen die u op uw post ondervonden zou hebben.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat uw aanvraag tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis werd afgewezen op 9.02.2017 en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht zoals vastgelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3 van het EVRM.

Vooreerst werd de termijn voorzien in artikel 57/6/2, derde lid van de vreemdelingenwet overschreden, nu de bestreden beslissing niet werd genomen binnen de twee werkdagen.

Vervolgens gaat verzoeker in op de motivering dat hij geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij stelt dat hij nieuwe bewijselementen voorlegt die van aard zijn om op zekere wijze aan te tonen dat de beslissing inzake zijn eerste asielaanvraag anders zou zijn geweest. Hij is van mening dat zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kunnen tornen aan de vaststellingen die werden gedaan naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag. Hij wijst erop dat de authenticiteit of waarachtigheid van de neergelegde nieuwe documenten niet in vraag wordt gesteld, dat hij niet de kans heeft gekregen om deze nieuwe stukken mondeling toe te lichten en dat hij deze nieuwe documenten niet eerder kon aanbrengen. Een grondig onderzoek van deze stukken ontbreekt dan ook.

2.2. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans

onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen op zich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53-2555/001, 23-24*).

2.3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, dient een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende asielaanvraag al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale of nationale bepalingen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet heeft aangebracht.

2.4. De overschrijding van de termijn van twee werkdagen door de Commissaris-generaal, zoals bepaald in artikel 57/6/2, derde lid, van de vreemdelingenwet, heeft niet tot gevolg dat verzoeker wordt geacht nieuwe elementen te hebben aangebracht. De Raad stelt vast dat een overtreding van deze termijn van orde op zich geen invloed heeft op de beoordeling van de door verzoeker voorgelegde elementen in het kader van zijn tweede asielaanvraag.

Verzoeker betwist niet dat hij in zijn tweede asielaanvraag louter zijn eerdere verklaringen herhaalt omtrent zijn problemen omwille van zijn politiek overtuiging en nieuwe problemen zou kennen die hieruit zouden zijn voortgevloeid. Het feit dat verzoekers voorgehouden problemen in het kader van de eerste asielaanvraag als ongeloofwaardig werden geapprecieerd, laat op zich toe vast te stellen dat de argumentatie en beoordeling van de eerste asielaanvraag niet kan worden gewijzigd.

Na lezing van het administratief dossier dient de Raad in navolging van de Commissaris-generaal vast te stellen dat verzoeker in het kader van onderhavige asielaanvraag geen gegevens of elementen aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van zijn eerste asielaanvraag. Alle motieven waarop de Commissaris-generaal zich baseert om hiertoe te besluiten blijken duidelijk uit de stukken in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om deze pertinente en draagkrachtige motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielmotieven, het poneren van een vrees voor vervolging en het uiten van blote beweringen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook allerminst vermag hoger aangehaalde motieven te ontkrachten.

De Commissaris-generaal kan oordelen dat hij geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker noodzakelijk acht. Hij kan afzien van een persoonlijk gehoor wanneer hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen die aan de Minister of zijn gemachtigde werden meegedeeld zoals bepaald in artikel 51/8, tweede lid en artikel 51/10 van de vreemdelingenwet, van oordeel is dat hij een beslissing tot al dan niet in overwegingname van de asielaanvraag kan nemen.

Bovenstaande vaststellingen en het feit dat verzoeker verder in zijn verzoekschrift volhardt in zijn voorgehouden problemen die reeds werden beoordeeld in het kader van een eerste asielprocedure en geen concreet verweer voert tegen de motieven van de thans bestreden beslissing volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad is van oordeel dat verzoeker naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing de Commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze heeft geoordeeld of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2, § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP